

INGEZONDEN.

Spoorwegtandartsen.

Geachte Redactie.

Met verbazing en niet zonder ontstemming namen wij kennis van de in het laatste nummer van het »Tijdschrift« voorkomende Kroniek »de Verkeerde Weg«.

Met verbazing, omdat deze kroniek kritiek uitoefent op eene vereeniging, waarvan de schrijver het motief voor de oprichting, blijkens den inhoud, niet voldoende bekend is, en met ontstemming wegens den onwelwillenden toon, waarmede hij zich richt tot het Bestuur, welks leden hem als onverdachte Maatschappijleden bekend kunnen zijn en van wie hij mag verwachten, dat zij de belangen der My. tot Bev. der Tandheekunst en hun verplichtingen tegenover die My. niet uit het oog zullen verliezen.

Veel sympathieker en veel voorzichtiger staat tegenover zijn voorbarige kritiek het optreden van het Dag. Bestuur der My., dat ons bestuur uitnoodigde tot een onderhoud naar aanleiding van het bericht van oprichting van onze vereeniging.

Gaarne zal het Bestuur dan ook aan deze uitnoodiging gehoor geven, zij het ook, dat het eene Vereeniging vertegenwoordigt, waarvan lang niet alle leden tevens leden der My. zijn, en die dus niet te beschouwen is als een door hem bedoelde categorische afdeeling der My.

Wij wenschen niet vooruit te loopen op deze conferentie met het D. B.; deze besprekingen komen ons van meer belang voor dan een twistgeschrijf in dit Tijdschrift.

Wij willen althans op dit oogenblik niet verder de onjuistheid aantonen van zijn opschrift »de Verkeerde weg«.

maar geven U als onze meening te kennen, dat het schrijven van een dergelijke kroniek is »de Verkeerde Manier«.

*Namens het Bestuur
der Vereeniging van Ned. Spoorwegtandartsen.*

BRAND, *Secretaris.*

Leiden, 31 October 1918.

Uwe verbazing, geachte collega's, heeft mij verwonderd en Uwe ontstemming doet mij leed.

Gij richt eene vereeniging op, geeft hiervan officieel kennis en zendt afschrift van de hoofdzaak Uwer statuten aan de redactie van Uw vakblad.

Heeft dan die redactie niet het recht van kritiek op Uwe handeling? Moet zij daarvoor Uwe motieven kennen?

Neen, immers; deze behoeven slechts te dienen om ons achteraf Uwe vergissing te verklaren.

En nu de toon van onze kritiek.

Maar *vrienden*, is er nog kalmer betoog denkbaar? Laat mij dan hier de verzekering geven van mijn zeer vriendschappelijke gevoelens en hoogachting voor de collega's Krings, v. d. Linde en Brand maar zij moeten mij ten goede houden, dat ik nòg hunne inzichten als vakvereenigingsbestuurders niet deel.

Intusschen dit kan komen; want in vertrouwen wil ik U wel zeggen, dat de door het D. B. tot U gerichte uitnoodiging mij niet onbekend was. Mede hoop ik van de partij te zijn bij dat onderhoud en ik twijfel niet of onze verschillen zullen daar tot oplossing komen.

Maar had eigenlijk niet op Uw initiatief deze conferentie moeten plaats hebben vóór het oprichten Uwer Vereeniging?

In ééns hadt gij dan den goeden weg en de juiste manier gekozen.

Collegialiter

B. R. B.
